

<sup>1</sup>I say then, Hath God cast away his people? God forbid. For I also am an Israelite, of the seed of Abraham, of the tribe of Benjamin.<sup>2</sup> God hath not cast away his people which he foreknew. Wot ye not what the scripture saith of Elias? how he maketh intercession to God against Israel, saying,<sup>3</sup> Lord, they have killed thy prophets, and digged down thine altars; and I am left alone, and they seek my life.<sup>4</sup> But what saith the answer of God unto him? I have reserved to myself seven thousand men, who have not bowed the knee to the image of Baal.<sup>5</sup> Even so then at this present time also there is a remnant according to the election of grace.<sup>6</sup> And if by grace, then is it no more of works: otherwise grace is no more grace. But if it be of works, then is it no more grace: otherwise work is no more work.<sup>7</sup> What then? Israel hath not obtained that which he seeketh for; but the election hath obtained it, and the rest were blinded<sup>8</sup> (According as it is written, God hath given them the spirit of slumber, eyes that they should not see, and ears that they should not hear;) unto this day.<sup>9</sup> And David saith, Let their table be made a snare, and a trap, and a stumblingblock, and a recompence unto them:<sup>10</sup> Let their eyes be darkened, that they may not see, and bow down their back alway.<sup>11</sup> I say then, Have they stumbled that they should fall? God forbid: but rather through their fall salvation is come unto the Gentiles, for to provoke them to jealousy.<sup>12</sup> Now if the fall of them be the riches of the world, and the diminishing of them the riches of the Gentiles; how much more their

### رحمت خدا نسبت به اسرائیل

<sup>1</sup>پس می‌گویم: آیا خدا قوم خود را ردّ کرد؟ حاشا! زیرا که من نیز اسرائیلی از اولاد ابراهیم از سبط بنیامین هستم.<sup>2</sup> خدا قوم خود را که از قبل شناخته بود، ردّ نفرموده است. آیا نمی‌دانید که کتاب در الیاس چه می‌گوید، چگونه بر اسرائیل از خدا استغاثه می‌کند:<sup>3</sup> که خداوند، انبیای تو را کشته و مذبح‌های تو را کنده‌اند و من به تنهایی مانده‌ام و در قصد جان من نیز می‌باشند؟<sup>4</sup> لکن وّحی بدو چه می‌گوید؟ اینکه هفت هزار مرد بجهت خود نگاه داشتم که به نزد بعل زانو نزده‌اند.<sup>5</sup> پس همچنین در زمان حاضر نیز بقیّتی بحسب اختیار فیض مانده است.<sup>6</sup> و اگر از راه فیض است دیگر از اعمال نیست وگرنه فیض دیگر فیض نیست. اما اگر از اعمال است دیگر از فیض نیست والاّ عمل دیگر عمل نیست.<sup>7</sup> پس مقصود چیست؟ اینکه اسرائیل آنچه را که می‌طلبد نیافته است، لکن برگزیدگان یافتند و باقی‌ماندگان سخت‌دل گردیدند؛<sup>8</sup> چنانکه مکتوب است که: خدا بدیشان روح خواب‌آلود داد چشمانی که نبیند و گوش‌هایی که نشنود تا امروز.<sup>9</sup> و داود می‌گوید که: مائده ایشان برای ایشان تله و دام و سنگ مصادم و عقوبت باد.<sup>10</sup> چشمان ایشان تار شود تا نبینند و پشت ایشان را دائماً خم گردان.

### نجات امّت‌ها توسط ایمان

<sup>11</sup>پس می‌گویم: آیا لغزش خوردند تا بیفتند؟ حاشا! بلکه از لغزش ایشان نجات به امّت‌ها رسید تا در ایشان غیرت پدید آوَرَد.<sup>12</sup> پس چون لغزش ایشان دولتمندی جهان گردید و نقصان ایشان دولتمندی امّت‌ها، به چند مرتبه زیاده‌تر پُری ایشان خواهد بود.<sup>13</sup> زیرا به شما، ای امّت‌ها، سخن می‌گویم: پس از این روی که رسول امّت‌ها می‌باشم خدمت خود را تمجید می‌نمایم،<sup>14</sup> تا شاید ابنای جنس خود را به غیرت آورم و بعضی از ایشان را برهانم.<sup>15</sup> زیرا اگر ردّ شدن ایشان مصالحت عالم شد، باز یافتن ایشان چه خواهد شد؟ جز حیات از مردگان!<sup>16</sup> و چون نوبت مقدّس است، همچنان خمیره و هرگاه ریشه مقدّس است، همچنان شاخه‌ها.<sup>17</sup> و چون بعضی از شاخه‌ها بریده شدند و تو که زیتون بّری بودی در آنها پیوند گشتی و در ریشه و چربی زیتون شریک شدی،<sup>18</sup> بر شاخه‌ها فخر مکن و

fulness?<sup>13</sup> For I speak to you Gentiles, inasmuch as I am the apostle of the Gentiles, I magnify mine office:<sup>14</sup> If by any means I may provoke to emulation them which are my flesh, and might save some of them.<sup>15</sup> For if the casting away of them be the reconciling of the world, what shall the receiving of them be, but life from the dead?<sup>16</sup> For if the firstfruit be holy, the lump is also holy: and if the root be holy, so are the branches.<sup>17</sup> And if some of the branches be broken off, and thou, being a wild olive tree, wert grafted in among them, and with them partakest of the root and fatness of the olive tree;<sup>18</sup> Boast not against the branches. But if thou boast, thou bearest not the root, but the root thee.<sup>19</sup> Thou wilt say then, The branches were broken off, that I might be grafted in.<sup>20</sup> Well; because of unbelief they were broken off, and thou standest by faith. Be not highminded, but fear:<sup>21</sup> For if God spared not the natural branches, take heed lest he also spare not thee.<sup>22</sup> Behold therefore the goodness and severity of God: on them which fell, severity; but toward thee, goodness, if thou continue in his goodness: otherwise thou also shalt be cut off.<sup>23</sup> And they also, if they abide not still in unbelief, shall be grafted in: for God is able to graff them in again.<sup>24</sup> For if thou wert cut out of the olive tree which is wild by nature, and wert grafted contrary to nature into a good olive tree: how much more shall these, which be the natural branches, be grafted into their own olive tree?<sup>25</sup> For I would not, brethren, that ye should be ignorant of this mystery, lest ye should be wise in your own conceits; that

اگر فخر کنی تو حامل ریشه نیستی بلکه ریشه حامل تو است.<sup>19</sup> پس می‌گویی: کهنشاه‌ها بریده شدند تا من پیوند شوم.<sup>20</sup> آفرین بجهت بی‌ایمانی بریده شدند و تو محض ایمان پایدار هستی. مغرور مباش بلکه بترس!<sup>21</sup> زیرا اگر خدا بر شاخه‌های طبیعی شفقت نفرمود، بر تو نیز شفقت نخواهد کرد.<sup>22</sup> پس مهربانی و سختی خدا را ملاحظه نما؛ اما سختی بر آنانی که افتادند، اما مهربانی بر تو اگر در مهربانی ثابت باشی و الاً تو نیز بریده خواهی شد.<sup>23</sup> و اگر ایشان نیز در بی‌ایمانی نمانند باز پیوند خواهند شد، زیرا خدا قادر است که ایشان را بار دیگر بپیوندد.<sup>24</sup> زیرا اگر تو از زیتون طبیعی بزی بریده شده، برخلاف طبع به زیتون نیکو پیوند گشتی، به چند مرتبه زیادت‌ر آنانی که طبیعی اند در زیتون خویش پیوند خواهند شد.

### نجات اسرائیل

<sup>25</sup> زیرا ای برادران نمی‌خواهم شما از این سرّ بی‌خبر باشید که مبدا خود را دانا انگارید که مادامی که پری اُمّت‌ها درنیايد، سخت‌دلی بر بعضی از اسرائیل طاری گشته است.<sup>26</sup> و همچنین همگی اسرائیل نجات خواهند یافت، چنانکه مکتوب است که: از صهیون نجات دهنده‌ای ظاهر خواهد شد و بی‌دینی را از یعقوب خواهد برداشت؛<sup>27</sup> و این است عهد من با ایشان در زمانی که گناهانشان را بردارم.<sup>28</sup> نظر به انجیل بجهت شما دشمناناند، لکن نظر به اختیار به‌خاطر اجداد محبوبند.<sup>29</sup> زیرا که در نعمتها و دعوت خدا بازگشتن نیست.<sup>30</sup> زیرا همچنان که شما در سابق مطیع خدا نبودید و الآن به‌سبب نافرمانی ایشان رحمت یافتید،<sup>31</sup> همچنین ایشان نیز الآن نافرمان شدند تا بجهت رحمتی که بر شماست بر ایشان نیز رحم شود.<sup>32</sup> زیرا خدا همه را در نافرمانی بسته است تا بر همه رحم فرماید.

### حکمت و علم خدا

<sup>33</sup> زهی عمق دولتمندی و حکمت و علم خدا! چقدر بعید از غوررسی است احکام او و فوق از کاوش است طریق‌های وی!<sup>34</sup> زیرا کیست که رأی خداوند را دانسته باشد؟ یا که مشیر او شده؟<sup>35</sup> یا که سبقت جسته چیزی بدو داده تا به او باز داده شود؟<sup>36</sup> زیرا که از او و به او و تا او همه چیز است؛ و او را تا ابدالآباد جلال باد،

blindness in part is happened to Israel, until the fulness of the Gentiles be come in.<sup>26</sup> And so all Israel shall be saved: as it is written, There shall come out of Sion the Deliverer, and shall turn away ungodliness from Jacob:<sup>27</sup> For this is my covenant unto them, when I shall take away their sins.<sup>28</sup> As concerning the gospel, they are enemies for your sakes: but as touching the election, they are beloved for the fathers' sakes.<sup>29</sup> For the gifts and calling of God are without repentance.<sup>30</sup> For as ye in times past have not believed God, yet have now obtained mercy through their unbelief:<sup>31</sup> Even so have these also now not believed, that through your mercy they also may obtain mercy.<sup>32</sup> For God hath concluded them all in unbelief, that he might have mercy upon all.<sup>33</sup> O the depth of the riches both of the wisdom and knowledge of God! how unsearchable are his judgments, and his ways past finding out!<sup>34</sup> For who hath known the mind of the Lord? or who hath been his counsellor?<sup>35</sup> Or who hath first given to him, and it shall be recompensed unto him again?<sup>36</sup> For of him, and through him, and to him, are all things: to whom be glory for ever. Amen.